

totaal ca. honderd) waren Philips-employé's. 'Herrijzend Nederland' zond slechts een beperkt aantal uren per dag uit (de periode van vijf uur 's middags tot kwart over tien 's avonds was de belangrijkste) en vulde een groot deel van die uren met grammofoonmuziek (vrijwel alle platen waren door particulieren ter beschikking gesteld); daarnaast werden korte toespraken en na enige tijd ook bescheiden reportages uitgezonden. Wat van den Broek vooral verheugde was dat hij met 'Herrijzend Nederland' de vooroorlogse verzuiling zelfs op religieus gebied had weten te overkoepelen. Hij had in Eindhoven enkele priesters en de predikanten van de belangrijkste protestantse groeperingen bijeengeroepen en hun gezegd dat hij zendtijd wilde vrijmaken voor godsdienstige uitzendingen, bestemd niet voor het bevrijde Zuiden alleen maar voor heel Nederland, doch met de verdeling van die zendtijd en de selectie van de sprekers wilde hij zich niet bezig houden. 'Nog geen acht-en-veertig uur later', zo schreef hij na de bevrijding,

'was de zaak niet alleen in principe beslist, doch lag reeds, voor een gehele maand, een rooster met spreekbeurten gereed. Zonder enige moeite waren priesters en predikanten van alle geloofsrichtingen, geen uitgezonderd, bereid gevonden aan de geschetste opzet mede te werken. De kwestie van de verdeling van de beschikbare zendtijd had men opgelost door de cijfers van de laatste volkstelling te raadplegen . . .; de enige overeengekomen afwijking was dat de kleine kerkgenootschappen iets meer zendtijd zou worden toegekend dan waarop deze, strikt gesproken, volgens het schema recht konden doen gelden. Nooit is deze samenwerking door één enkele wanklank verstoord'¹ -

zo was het de praktijk van 'Herrijzend Nederland' die van den Broek en nagenoeg zijn gehele staf doordrong niet alleen van de wenselijkheid van een nationaal omroepbestel maar vooral ook van de mogelijkheid daarvan. De nieuwe omroep kon overigens door het geringe vermogen van de zender niet overal in het bevrijde Zuiden goed beluisterd worden (benoorden de grote rivieren was de ontvangst eveneens nogal onzeker) maar waar dat wèl mogelijk bleek, verwierf 'Herrijzend Nederland' zich als 'eigen' Nederlandse stem in de aether een ruime mate van *goodwill*. In Noord-Brabant werd er spoedig zo druk naar geluisterd dat er, naar men constateerde, teveel stroom werd verbruikt. 'Herrijzend Nederland' spoorde nadien in elke uitzending de luisteraars aan, alle lampen in hun woning uit te doen wanneer zij hun radiotoestel inschakelden. Die

¹ H. J. van den Broek: *Hier Radio Oranje*, p. 280.